

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobkyně: **I. T.-A.**, zast. JUDr. Danielou Trávníčkovou, advokátkou se sídlem Svitavská 1018/1, Blansko, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem nám. Hrdinů 3, Praha 4, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 8. 2010, č. j. VS-782/511/2-1993, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 4. 2013, č. j. 6 A 223/2010 - 99, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně jako stěžovatelka domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku městského soudu, kterým byla zamítnuta její žaloba proti výše citovanému rozhodnutí žalovaného. Tím bylo zamítnuto odvolání stěžovatelky proti rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 25. 3. 2009, č. j. KUZL 11897/2009, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Správní orgán prvního stupně podle § 20 a § 24 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, nevyhověl její žádosti o vydání osvědčení o státním občanství České republiky, resp. potvrzení o tom, že A. S., nar. X, zemř. X Vídeň, byl ke dni úmrtí československým státním občanem.

V kasační stížnosti stěžovatelka navrhla, aby zdejší soud přiznal její kasační stížnosti odkladný účinek podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatelka jako oprávněná osoba vede restituční řízení dle zákona č. 229/1991 Sb., o půdě, které probíhá u Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu v Blansku, Pozemkového úřadu ve Zlíně, Pozemkového úřadu ve Žďáru nad Sázavou, Pozemkového úřadu Brno – venkov a Pozemkového úřadu v Uherském Hradišti. Otázka státního občanství A. S., otce stěžovatelky, je předběžnou otázkou v zahájeném restitučním řízení. Skončením restitučních řízení by mohla stěžovatelce vzniknout újma. Přiznání odkladného účinku se nijak nedotkne třetích osob a není ani v rozporu s veřejným zájmem.

Žalovaný se vyjádřil k návrhu stěžovatelky kladně a uvedl, že z hlediska projednávané otázky nemá námitek k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. se přizná odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Soud neshledal, že by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti znamenalo újmu pro jiné osoby. Újma, která by vznikla stěžovateli jeho nepřiznáním (riziko, že budou ukončena předmětná restituční řízení), tak je zcela nepochybně (nepoměrně) větší. Soud nespatřuje ani žádný zásah do veřejného zájmu, pokud by stěžovateli byl přiznán odkladný účinek. Přiznání odkladného účinku pro stěžovatelku neznámá nic víc než možnost požádat o přerušování restitučních řízení do doby rozhodnutí o kasační stížnosti.

Dlužno závěrem podotknout, že stěžovateli byl přiznán odkladný účinek i v řízení o žalobě. V žalobním řízení i v řízení o kasační stížnosti navíc žalovaný s přiznáním odkladného účinku výslovně souhlasil.

Ze shora uvedených důvodů rozhodl Nejvyšší správní soud o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. září 2013

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu